

СТАНОВИЩЕ

От

Доцент Георги Гаров

Ръководител катедра „Хореография” при ЮЗУ „Неофит Рилски”

Благоевград

Относно дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор”

Професионално направление (шифър 8.3) „Музикално и танцово изкуство”, докторска програма „Музика”

Докторант: Христо Иванов Димитров, докторант на самостоятелна подготовка към НБУ гр. София

Тема: **„Национален фолклорен ансамбъл „Българе“.
Мениджърски и творчески подходи.“**

Научен ръководител: проф. д-р Георг Краев

Становището е изготвено въз основа на представени от докторанта дисертационен труд, автореферат, справка за приносите в дисертационния труд, публикации по темата на дисертационния труд в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ за придобиване на образователна и научна степен „доктор” и научна степен „доктор на науките”.

Христо Иванов Димитров завършва висше образование през 1994 г., специалност хореографска режисура. На 1 октомври 2002 г. в София поставя началото на Национален фолклорен ансамбъл „БЪЛГАРЕ“ – най-големият частен професионален фолклорен ансамбъл у нас и в Европа, станал една от културните визитки на страната ни. Автор е на сценария, режисурата и хореографията на всичките спектакли на ансамбъла до момента. Христо Димитров е организатор, съавтор и ръководител на

редица патриотични инициативи, инициатор и съорганизатор е на ежегодни фестивали и културни традиции.

Тъкмо тази пъстра биография и натрупан опит естествено води и до избора на темата за научно изследване **„Национален фолклорен ансамбъл „Българе“. Мениджърски и творчески подходи“**. Тя е актуална и полезна по своя замисъл и практическа насоченост. Дисертацията представя спецификите на ансамбъл „Българе“. На базата на натрупания опит докторантът разкрива особеностите при управлението на ансамбъла и детайли по отношение на творческата интерпретация на професионалното изкуство на фолклорна основа.

Анализ на съдържанието на дисертацията:

Дисертационният труд на Христо Иванов Димитров е в общ обем от 231 страници, от които 150 страници основен текст. Състои се от увод, изложение в три глави, заключение, списък с използваната литература и приложения. Библиографията наброява 220 източници.

В **увода** ясно са формулирани обектът и предметът на дисертацията, очертана е основната цел: **„да се представи днешното състояние на мениджмънта и художествено-творческата работа в Национален фолклорен ансамбъл „Българе“ (Национален фолклорен ансамбъл/НФА), като примерен модел за функционирането на частен професионален фолклорен ансамбъл в пазарна икономическа среда. На тази основа да се идентифицира и представи хронотопа на мениджърските и творчески подходи в художественото претворяването на традиционния български танцов фолклор за превръщането му в съвременен художествен продукт. Да се представят постигнатите резултати и да се предложат нови мениджърски и творчески форми за управление и организация на художествено-творческата продукция, съобразно спецификата на класическата фолклорна култура и творчески процес в условията на**

конкурентна пазарна среда.“ За реализирането на тази основна цел Димитров си поставя конкретни и ясно очертани задачи: да се направи обзор и анализ на постигнатото в НФА и да се оцени неговото отражение в развитието на професионалното фолклорно танцово изкуство в условията на пазарна икономика, да се представят авторовите подходи в претворяването на традиционния българския танцов фолклор и превръщането му в продукт на съвременното танцово изкуство, да се анализира структурата на управление и правната рамка на частния фолклорен ансамбъл, както и да се представят характеристиките на управление на такъв фолклорен състав като основа за творческо претворяване на българския танцов фолклор, да се представят и анализират професионалните мениджърски функции и творческият мениджмънт на главния художествен ръководител на частния фолклорен ансамбъл в процеса на създаване на творчески продукт, да се представят образователните модели в художествено-творческата реализация на един фолклорен спектакъл и основните насоки в областта на артмениджмънта.

Използвани са методи, които спомагат за достигането на научните резултати, а именно: емпирично изследване, проучване на източници с информация, наблюдения, сондиране на мнения, представяне на основен организационен и художествено-творчески опит.

В първа глава „Исторически сведения за зараждането и развитието на българското професионално танцово фолклорно изкуство“ докторантът проследява развитието на професионалното изкуство на фолклорна основа. Предлага исторически бележки за първите професионални фолклорни ансамбли, представя начините на управление и финансиране. Разглежда репертоара и концертната им дейност. На базата на предложената информация обособява два основни периода в развитието на *фолклорното* изкуство – социалистическата култура и периода на прехода. Особено внимание е отделено за анализиране ролята на главния

художествен ръководител в държавния ансамбъл, на националните и регионални художествени социалистически структури, оказващи влияние върху цялостната му дейност – организационна, стопанска и художествена, до създаването на Първия частен професионален фолклорен ансамбъл „Българе”.

Във втора глава „Създаване на първия частен Национален фолклорен ансамбъл „Българе“. Мениджърски подходи.“ Димитров разкрива опита си по отношение структурата и управлението на ансамбъл „Българе“, представя начините за подготовка на изпълнителите от ансамбъла за сценична изява. Прави сравнение между спецификите на ансамбъл „Българе“ и останалите професионални ансамбли, субсидирани от държавата. Предлага и разгръща идеята си за необходимостта от съществуването на подобен тип институции.

В трета глава „Основни творчески подходи при създаването на съвременен фолклорен танцов спектакъл“ са включени 4 подглави: 1) Творчески принципи; 2) Примерни разработки за претворяване на традиционния български фолклор в съвременно танцово изкуство; 3) Спектакълът „Осмото чудо“, реализиран пример за художественотворческа възстановка на определени фрагменти от традиционния български фолклор; 4) Съвременното танцово изкуство като средство за възраждане на българския дух и култура. В тази част на дисертационния труд докторанта представя личния си опит по отношение на творческите си търсения в ансамбъл „Българе“.

Последната част на изследването е наречена **„Заключение. Изводи“** и е твърде лаконична и декларативна.

Становище:

На базата на разгледания дисертационен труд на тема **„Национален фолклорен ансамбъл „Българе“. Мениджърски и творчески подходи“**,

препоръчам на членовете на уважаемото жури да присъдят на Христо Иванов Димитров образователната и научна степен „доктор” по професионалното направление „Музикално и танцово изкуство”, шифър 8.3, докторска програма „Музика”.

10.10.2022 г.

гр. Благоевград

Изготвил становището:

доц. Георги Гаров